

זמני שבת קודש

הדלקת נרות	מוצאי שבת	רבנו תם
17:36	18:34	19:09
17:21	18:33	19:12
17:28	18:33	19:09

שבת שלום ומבורך!

העלון טעון גניזה

הרה"ג דניאל זר שליט"א
ראש הישיבה והמוסדות

התפקיד שלך להיות מושלם

הקב"ה מצווה את האדם לתקן את המידות שלו ולהיות האדם השלם

הרסתם אותם! אין מציאות להיות בן אדם בלי התורה הק', אם הבורא עולם אומר שהתורה היא התרופה, אין תרופה אחרת, אין אפשרות אחרת.

חזרו פה אלפי אנשים בתשובה, שמעו הציצו ונפגעו. והם שמחים ומאושרים. אבל בלי תורה אין אושר, אנשים מדוכאים, יש להם הכל ואין להם כלום. אני מרחם על אנשים עם מרצדס ודירות פאר, אני מרחם עליהם, יש להם צלם של חיה, וגם הנפש לא תמלא, יש להם מנה ורוצים מאתיים, כל מאוייהם לרמוס את הזולת ולכבוש עוד ועוד עולמות. הגוף לא דורש, זו הנשמה שמנקרת בתוכם, הנשמה רעבה לרוחניות, והם נותנים לה גשמיית והיא לא שבעה. אדם מרגיש חסר לי, אני ייף, הולך למועדונים, אוכל על האש, נוסע לפה ולשם, אבל בסופו של יום מרגיש ריק, למה? כי לא האוכל חסר לך, אלא הרוחניות. האדם זה לא הגוף, הגוף הוא "בשר אדם" הדרישות שלך לא באות מצד הגוף אלא מצד הנשמה, הנשמה רוחנית והיא רוצה רוחניות, תורה ושבת תפילין ומצוות, ואם היא לא מקבלת את הרוחניות שלה היא מתה.

ילד בגיל 3, אילם לא יודע לדבר, הוא רעב וצמא, הוא צועק ובוכה, ואתה לא יודע מה הוא רוצה. תביא לו אופניים שעון וקח אותו לטייל, לא רק שהוא לא ירגע וקח יבכה יותר ויותר, למה? הרעב הולך ומתגבר, הוא לא רוצה טיול ולא אופניים, הוא פשוט רוצה לאכול ואינו יודע לדבר. הנשמה ממשיכה לצעוק, חסר לה תפילין שבת ותורה, חסר לה רוחניות, ואתה נותן לה בילויים והיא ממשיכה לבכות. למה דומה חילוני? לאדם צמא, לוקח כוס מים ושופך לתוך הכיס של החליפה, זה ירווה אותו?! הנשמה רעבה וצמאה ואתה שופך מים לגוף, והנשמה ממשיכה לצרוח ולבכות, הגוף הוא הלבוש של הנשמה. ולכן אדם חושב שהמיליון הבא זה מה שיתן לו סיפוק, זה יתן לו שמחה, ועובדה, אדם יוצא מדרשה והוא מרגיש מלא סיפוק, ולמה? כי הנשמה קיבלה את המזון שלה. אין שום דבר בעולם שנותן סיפוק כמו לימוד התורה. אני רואה חילוני בגיל שישים ושבעים, ואני אומר צער בעלי חיים, וכשרואים את האמת, זה מאוחר. שזכרה להתקרב אל השם באמת!

שבת שלום ומבורך!

מתוך דרשתו השבועית של הר"ג דניאל זר שליט"א
המתקיימת בכל יום רביעי בשעה 22:00 בישיבת אור דוד

למדנו בפרשת בראשית בשבוע שעבר, בבריאת כל החיות והבהמות נאמר בתורה ויברא וייצר וכו', אבל כשמגיע הקב"ה לבריאת האדם נאמר "נעשה" אדם. שמעתי ממורי ורבי רבי אליעזר בן דוד ע"ה בשיבת פורת יוסף שפירש דבר אדיר, כביכול בא הקב"ה לאדם ואומר לו, בוא אתה ואני נעשה אדם, אני בראתי אותך מושלם, כל העולם מתפעל מהחכמה שבגוף האדם, אבל אתה עדיין לא מושלם, עשיתי את שלי בשלמות, המעשים שלך זה העיקר, אתה יכול להיות בן אדם מושלם, אתה יכול להיות מלאך חבלה. פיזית אתה מושלם, הכל מאה אחוז, אבל את השלמות היצירה רק אתה תעשה, באמצעות תיקון המדות ושיפור המעשים. "וירא אלוהים את כל אשר עשה והנה טוב מאד" אומרים חז"ל הק', טוב זה יצר הטוב, מאד זה יצר הרע. דברי חז"ל תמוהים מאד, טוב זה יצר הטוב ומאד זה יצר הרע?! הרי מי שמדרדר את האדם לאשפתות זה יצר הרע, ואין הוא טוב מאד?! אלא תקשיבו טוב, אמת לאמיתה, שבאמת, מי שגורם לאדם להגיע לדרגות רוחניות עליונות זה יצר הרע ולא יצר הטוב. איך זה יכול להיות? יש לקב"ה מלאכים בשמים, זו גדולה להיות מלאך? ככה בראו אותם! הגדולה היא, שהקב"ה ברא אדם עם גוף חלוש, עם יצר רע, עם תאוות ומידות רעות ועם חברה רעה, והאדם בכוחות עצמו מגיע למדרגות שלו, הוא שובר ומתעלה, מתגבר ומתעלה, כמו בצבא, יש גדרות ומכשולים אימונים מפרכים, חייל שרואה גדר יושב, תעלה ומתיישב שולחים אותו הביתה. יבוא אדם למטכ"ל ויגיד מה זה כל האימונים הללו, פעם ביום כדור פעמיים ביום רימון, וזהו, למה אתם משגעים את הבחורים? קוקה קולה טעם החיים וזהו. יזרקו אותו מכל המדרגות, מה שמחשלת את החיילים לעת קרב זה הגדרות המכשולים והתעלות. בורא העולם נתן לנו מכשולים וגדרות, תשבור יצרים ותאוות אז תתחשל, תשבור תתעלה, רק כך תתגבר ותעלה עוד ועוד, על ידי ההתגברות מתחשלים ועולים.

אבל כמו שאמר אותו אחד בפרוץ המדינה, אנחנו מקימים מדינה לגדל גויים דוברי עברית, ובפעם אחרת הוא אמר הקמת המדינה זה כמו יציאת מצרים בלי הר סיני עפ"ל. כמו שמבטלים את האימונים בצבא, הצבא הזה גמור, הם ביטלו את השבת והתפילין אין כלום, ומה התוצאה? הרוחב מרוסק, כל הקלקולים שבעולם. מודיעים בתקשורת פלוני רצח פלוני דרס, פלוני? אתם

זכות החיזוק והקריאה בעלון

לעילוי נשמת שלמה בן ג'ון ג'ון, סגילית בת חנה, חן בן חיה, יואב בן חנה
להצלחת אסף בן חיה, רועי בן דינה, אלעד בן עמה, אלדד בן ירדנה
לרפואת מורנו ורבנו הרב דניאל זר בן רבקה, צורי בן רחל, יהושע בן גאולה
לזש"ק בנימין בן חסיבה, אלדד בן חוה, ספיר בת עליזה, לילך בת עליזה

גם אתם רוצים להקדיש
זכות של אלפי עלונים
להצלחה, לרפואה, לזש"ק
או לעילוי נשמת יקירכם?

התקשרו עכשיו:

03-61-50-203

התורה מספרת על אנשי דור המבול, אנשים רעים וחטאים, שעשו עבירות לרוב. זה נורא, אבל לא בגללם עבר העולם את האסון הכבד ביותר מאז נברא, את המבול. הנורא שהחריב את העולם כולו. מה שחרץ את דין העולם כולו לאבדון הוא דבר אחד, כפי שרש"י מצטט מדברי חז"ל: 'לא נחתם גזר דינם אלא על הגזל!'

כשיש אנשים שמתנהלים בצורה לא ישרה, שגונבים, שחומסים, שנוגעים בכסף שאינו שלהם - בורא עולם לא מקיים את העולם הזה יותר, אחת דינו של העולם להרס וחורבן, רחמנא ליצלן. אמנם עבירות אחרות חמורות אף הן מאוד מאוד, אבל חורבן העולם - הוא תוצאה של כשל בכשרות הממון!

הדבר מעורר מחשבה: אם העולם רווי פשעים וחטאים שאין בהם גזל - עדיין בורא עולם נושא עוון ועובר על פשע, מעביר חרון אפו ומקיים את העולם כסדרו. מה יש בו בעוון הגזל, שבורא עולם לא יכול לשאת אותו, ובעטיו מחריב הוא את עולמו?

את התשובה לכך מגלה המהר"ל, והוא שאין ספק שכל עבירה מעוררת דינים קשים בשמי מעל, אך הקדוש ברוך הוא ברוב רחמיו דוחה אותם כדי לשמור על העולם וברואיו, כדי למנוע השחתת עולם כה יפה. ברם, כשבני האדם הופכים מושחתים, כשבני האדם מחזיקים בממון שאינו ראוי להם, הרי שבמו ידיהם משחיתים הם את העולם, ואין לבורא עולם כל סיבה לשמור ולהגן על העולם ולמנוע את השחתתו, כשבני האדם משחיתים אותו במעשיהם שלהם, רחמנא ליצלן!

אם אנו רוצים להגן עלינו ועל העולם כולו מכל גזירה, לשמור על עצמנו מכל השחתה, עלינו להיזהר ולהישמר בכפל כפליים בממון שבידינו, לבל יהיה מושחת חלילה, לבל יהיה בו שמץ של אי כשרות מושלמת, המעידה על שחיתות. כי עולם מושחת - הוא עולם שבורא עולם מאבד עניין בלשמור עליו מכל הגזירות הרעות!

(הרב אשר קובלסקי)

סיפור לשבת

הרב צבי נקר

אוהב או אויב?

ושאל: "מה עושים?" נשמתי עמוק וחשתי מסוחרר, כבד עלי הסכום אבל לא אתן להם למוטט אותי.

"סגור את העסקה על מיליון דולר, אין ברירה", הוריתי לו. יצאתי לרחוב מביט לשמים, כולי אובד עצות. אני ממש לא צריך את החנות הזו, שהרי מה אעשה בחנות ענקית שצריכה שיפוץ בעשרות אלפי דולרים. בקיצור בור בלי תחתית. התקשרתי לידידי החלפן שיבדוק כמה יש לי אצלו, והוא אמר: "קרוב למיליון דולר".

"אוקי ידידי, קח לך חודש מהיום, אני צריך את הכסף במזומן בהול בהול. תמכור מניות, אגרות חוב, הכל". ואכן יומיים לפני התאריך הנקוב הוא העביר לחשבון הבנק שלי קרוב למיליון דולר.

הוצאתי עוד קופת חסכון קטנה והעברתי את כל התשלום ליעדו. שבועיים שלושה אחרי שבוצעה העסקה התקשר אלי עורך דיני ועדכן אותי: "ג'ונתן תנשום עמוק, קרה לך נס. לפני שעה נודע לי שידידך הצ'נר פשט רגל, הוא עשה כמה עסקאות גרועות ואימות וגם חצי מהמניות שרכש צנחו בשבועים עד שמונים אחוזים והוא השאיר חובות של עשרות מיליונים לאנשים כמוך שעשו איתו היתר עיסקא. יצאת בנס ממכה כלכלית, תרקוד".

התיישבתי רועד כולי, עצמתי את עיני, לפתע הבנתי כמה רחמן הקב"ה טוב אלי, שאם לא כן- עמל של שלושים שנה היה יורד לטמיון. ללמדנו שבועצם, מי שנראה מאיים ואויב- אין אוהב גדול ממנו.

לסיפורים מרתקים נוספים של הרב צבי נקר
נכנסו לאתר 'שיבת אור דוד'

המרכז החדש היה אטרקטיבי ופה ושם שמעתי לקוחות שלי משוחחים ביניהם על מציאות ומבצעים מצוינים שכדאי בשבילם להזמין מונית לשם על מנת לרכוש הרבה ובזול. למרות זאת, לא הורדתי מחירים, שהרי לצרכניה שלי יש שם טוב ומבחינתי מעשה הצדקה והחסד שעשיתי מיגנו אותי מפני מפולת ובריחת קונים. 'הרי הקב"ה זן ומפרנס לכל', שיננתי לעצמי, ומה לי לדאוג? אך דיבורים לחוד ובטחון לחוד.

חצי שנה אחרי פתיחת הסופר החדש קלטו אזני שיחה בין שני קונים: "שמעת? חברת 'צ'יפ' עומדת לרכוש את חנות ההלבשה שנסגרה לפני חודשיים, זו שניצבת ריקה מול המכולת של ג'ונתן". חשבתי שאני מתעלף.

מיקום סניף נוסף מולי, יגרום לצניחה מיידית ותלולה במכירות שלי ויגרם לי נזק מידי. התקשרתי לעורך הדין שלי וביקשתי שיבדוק האם נסגר כבר החוזה ביניהם או שנוכל אנו להיכנס למשא ומתן על רכישת החנות. כעבור שעותיים הוא בישר לי כי המשא ומתן בעיצומו וצ'יפ מוכנה לשלם חצי מיליון דולר על הסניף הנוסף, אבל הללו מסרבים כי הם רוצים יותר.

רוח רעננה נשבה בריאותי, הורתי לו להיכנס למשא ומתן. "תוסיף עוד מאה אלף דולר ותנסה לסגור, חברת צ'יפ כנראה החליטו לחסל אותי, לפני שנה הם רכשו מבנה מרוחק ועכשיו הם מתיימרים לפתוח חנות ממולי, היה לא תהיה".

במשך שלושה שבועות היתלה בנו החברה- בי ובחברת צ'יפ כשהמחיר רק הולך ומאמיר, ולמעשה היא היתה מוכנה לסגור על תשע מאות אלף דולר. עורך הדין התקשר אלי מבוהל

שמי ג'ונתן ואני מתגורר בארצות הברית בשכונת יוקרה יהודית. אבי ז"ל הוריש לי לפני כארבעים שנה צרכניה בשכונת היוקרה שבעיר הגדולה. למעלה מאלפיים משפחות חרדיות ודתיות התגוררו בשכונה, והחיים היהודים היו תוססים בה כשההגירה למקום הולדת ונמשכת, כך שמרבית התושבים קנו בצרכניה שלנו.

הקופה בחנות צלצלה ומחזור המזומנים וההכנסות החודשיות היה עליז למדי, מה שאיפשר לי לעשות צדקות ובעיקר בסתה לא רבים מיושבי השכונה הנזקקים ידעו שארגזי המזון שנשלחו אליהם, בעיקר בערבי חגים- מקורם מהעסק שלי.

שני גבאי הצדקה הצעירים שמרו את הפרויקט בסוד, וקצרו לעצמם את התהילה של בעלי חסד, ואני שמחתי כי כידוע: "מתן בסתר יכפה אף"- אדם שנותן בסתר חוסך מעל עצמו צער וחרון אף.

מחירי המצרכים בחנותי היו יקרים יותר מכל סופרמרקט אחר, היות והייתי עסק די בודד שניצל את עובדת ה"אין ברירה" והיו כאלה ששילמו מחוסר ברירה, היות ולא תמיד היה בידם היכולת לנסוע למרכז העיר ולקנות בזול יותר.

את רוב רווחי העברתי לידיד טוב שלי שהיה חלפן כספים, ירא שמים ונהג לעסוק בעסקאות אטרקטיביות בבורסות העולם וכולם סמכו עליו. היה לנו "היתר עיסקא" ואת הרווחים השארתי אצלו כדי שימשיך להשקיע.

יום אחד רכשה חברת מזון גדולה- 'צ'יפ' שמה, בנין בן שתי קומות במרחק מספר ק"מ מהצרכניה שלי ופתחה במבצעי הוזלות. הרגשתי די מאוים, ובמידה מסוימת איבדתי לקוחות.

רוצים להפיץ את העלון "אור הפרשה" באיזור מגוריהם?
הצטרפו למפיצים וקבלו עלונים בכל שבוע לחלוקה!

חייגו עכשיו:
03-61-50-203

*ההפצה הינה במחיר סמלי

הלכות 'ברך עלינו'

בנוהג שבעולם אדם שהוא רעב ומישהו נותן לו פרוסת לחם קטנה כמה אותו רעב מוקיר טובה לאותו אחד, אולם אם הוא מפרנסו תמיד שלא יבוא לידי רעב אזי כח ההרגל שאחר כמה פעמים אותה הוקרה יורדת אע"פ שכולם יודעים שזה שמפרנסו תמיד, טובתו מרובה משל זה שנתן לו פעם אחת פרוסת לחם, הנמשל הוא כלפי ה' יתברך שהוא מוריד הגשם ומחיה את העולם ומרוה את כל היבולים, וזהו חסד גדול שעושה ה' יתברך עם בני אדם שנותן להם גשם. וחז"ל הפליגו במעלת יום שיוורדים בו גשמים, שהוא כמו יום שנתנה תורה לעם ישראל, וכמו יום שנבראו שמים וארץ ועוד כהנה.

א. משמיני עצרת אנו אומרים בתפילה "משיב הרוח ומוריד הגשם" במקום "מוריד הטל", וזה נקרא מזכירי את הגשמים אולם עדיין אין מתפללים עליהם, וב-ז' בחשון מתחילין להתפלל על הגשמים שירדו, והטעם מפני שעם ישראל היה עולה לירושלים לחוג את חג הסוכות, וכדי שיספיקו אחרוני העולים להגיע לביתם ולא ירד עליהם גשם לכך לא מתפללים רק עד ז' בחשון שאז כבר כולם הגיעו לביתם.

ב. כיום שאין בית המקדש בכל זאת מתחילים לומר "ברך עלינו" מ-ז' בחשון, כיוון שעדיין יש פירות ותבואה בשדות, ומחכים עד שיעבור זמן מספיק להכניסם ולשומרם ומתחילים להתפלל על הגשמים.

ג. מנהג הספרדים לומר בחורף ברכת "ברך עלינו", ומנהג האשכנזים לפתוח תמיד ב"ברך עלינו" ובימות הגשמים אומרים "ותן טל ומטר לברכה", ובימות החמה אומרים רק "ותן ברכה".

ד. אם אמר "ברך עלינו" אחר שמיני עצרת קודם ז' בחשון, יצא ידי חובה, ואפילו אם נזכר קודם שסיים תפילתו ימשיך בתפילתו ולא יחזור, אולם טוב שאחר שסיים תפילתו יחזור ויתפלל בתנאי של נדבה.

ה. מז' בחשון מי שהתפלל ולא הזכיר טל ומטר בתפילה לא יצא ידי חובתו וצריך לחזור ולהתפלל, אולם ישנם מקומות שיכול לתקן מבלי לחזור על כל התפילה כדלהלן:

ו. אם התחיל "ברכנו" במקום "ברך עלינו", כל זמן שלא חתם בשם ה' בסוף הברכה (היינו ברוך אתה ה'), יחזור לתחילת הברכה ויאמר ברוך עלינו.

ז. ואם כבר הזכיר שם ה', שאמר ברוך אתה ה' ונזכר שלא אמר "ברך עלינו", יאמר "למדיני חוקיך" ויחזור לתחילת ברכת "ברך עלינו".

ח. ואם כבר סיים את הברכה, יאמר שם "ותן טל ומטר לברכה" לפני שמתחיל ברכת "תקע בשופר", וטוב שגם בברכת "שמע קולנו" לפני שאומר "כי אתה שומע תפילת כל פה" יחזור ויאמר "ותן טל ומטר לברכה".

ט. ואם כבר התחיל ברכת "תקע בשופר", אפילו אמר רק תיבת "תקע", ימשיך בתפילתו ובברכת "שמע קולנו" קודם שאומר "כי אתה שומע תפילת כל פה" יאמר "ותן טל ומטר לברכה".

י. אם כבר חתם ברכת "שומע תפילה" יאמר "ותן טל ומטר לברכה" לפני שמתחיל ברכת "רצה".

יא. אם כבר התחיל ברכת "רצה", אפילו אם התחיל רק תיבת "רצה", וכן אם נזכר בברכות שלאחר מכן, כל זמן שלא אמר "יהיו לרצון" שאחר "אלוקי נצור", יחזור לברכת "ברך עלינו" וימשיך את תפילתו משם והלאה כסדר.

יב. אם נזכר אחר שכבר אמר "יהיו לרצון" שאחר "אלוקי נצור" צריך לחזור לראש התפילה, ואפילו לא עקר רגליו, וכל שכן שאם כבר עקר רגליו שצריך לחזור ולהתפלל מתחילת התפילה.

אימון אישי הרב אהרן פרידמן

אבות ובנים מניפולטיביים

מאחר ומדובר בכלי חזק ועוצמתי שיכול לגרום לאנשים לשרת אותך, הרי אלה שלמדו להשתמש במניפולציה, עושים זאת בדרך כלל גם בבית, מול בן הזוג או הילדים, החתנים והכלות, ואפילו המחותנים ושאר קרובי משפחה. ברגע שמישהו מעז להמרות את פיהם, הם מלחיצים אותו ומעוררים בו רגשות אשמה, וכמו חץ מושחו שחודר דרך כל שריון, הם יודעים מה להעיר ולמי, ואיך להפעיל ולתמרן את מי שהם רוצים, כדי שירגיש נקיפות מצפון ויכנע להם. הקרובים אליהם הופכים להיות בידיהם כחומר ביד היוצר. ברצותם הם מקרבים ומעודדים, וברצותם הם מרחיקים ומדכאים, וכך הם שולטים ביד רמה על כל הסובבים. ועכשיו נחזור לענייננו, נכיר את עוצמתה של המניפולציה המופעלת על ילדים. נתחיל - בנוגע לילדים קטנים.

כאמור, בידי הורים יש כלים שימושיים רבים כדי לעשות זאת בהצלחה. בראש כולם אולי עומד בצורה טבעית השימוש במצוות כיבוד אב ואם, טענות על הכרת הטוב / כפיית טובה "אחרי כל מה שעשינו בשבילך" וכדומה. בגיל יותר צעיר, עומדות בפניהם גם האפשרויות למנוע מהילד, הלכה למעשה, לקבל מה שהוא זקוק או לאיים עליו בצרכים בסיסיים אם הוא לא ישמע בקולם.

שימו לב! לא מדובר כאן בגישה חינוכית בריאה שמלמדת את הילד איך להיות טוב, גם לא בעונשים לפי כללי העונש המקובלים, אלא בתרגילים מניפולטיביים וכוחניים שבהם משתמשים כדי להשיג את המטרה: שינוי ההתנהגות, בלי לקחת בחשבון הנוק הנפשי שנגרם לילד. ברצונם להכריח את הילד הקטן להיכנע ולהיות ממושמע -

- מזעיפים פנים, משחקים ברוגז ולא מדברים, עד שלא ייכנעו, יבקשו סליחה ויעשו בדיוק מה שהם רוצים (זה עובד על ילדים קטנים, כשם שזה עובד על הבן זוג).

- מחלקים ממתקים והפתעות לכל הילדים, ואילו לילד הסורר לא נותנים כלום.

- קונים לכל הילדים מה שהם צריכים, ואילו על הילד הסורר מדלגים (בגדים חדשים לחג הפסח, למשל, כאשר 'המרדן' לא מקבל כלום).
- משמיעים איזמים בנוסח: "מדוע שאחתן אותך אם אתה לא מתנהג כמו שאני רוצה?!" (אב לבחור בן 16 שנלחם עם המשגיח בשיבה לעתים תכופות).

- "אספר למשגיח/למגיד שיעור שלך, איך אתה מתנהג בבית... אעשה לך ביוזנות".

- "אתה מקצר את החיים שלי!"

הנושא עדיין, כי מצד אחד ודאי שמגיע להורים כי הילדים יתחשבו בהם, יכבדו אותם ולא יגרמו להם עוגמת נפש, והילדים מצידם, אמורים להרגיש שמחה בכיבוד אב ואם וצער בהפכו, אבל לא כל אמצעי כשר ונכון להשתמש בו כדי להכריח את הילדים לנהוג כפי שההורים רוצים.

מה גם שהמצאות מוכיחה, כי להכריח ילדים באמצעות מניפולציה, לא מחנכת ולא מלמדת אותם כלום. בסך הכל זה מביך ומסבך אותם רגשית, ולפעמים מערער את ביטחונם בדברים מהותיים שהם אמורים להרגיש בטוחים בו, כדוגמת זה שההורים יספקו להם לחם וחלב ושאר צורכיהם הבסיסיים, ללא קשר לאיך שיתנהגו. מסיבה זו, אסור בתכלית האיסור לאיים על ילדים שאם לא ישפרו התנהגותם לא יתנו להם אוכל או יורקו אותם לרחוב ולא יחתנו אותם, בדיוק כמו שמבחינה זוגית אסור להשתמש באיום של עזיבת הבית כדי להשיג את מה שרוצים.

להורים החוששים שאם ירפו מן הילד, הוא פשוט ישתולל ויעשה מה שהוא רוצה, אני מסביר, שאם הילד אכן יעשה מה שליבו חפץ, סימן הוא שהם כבר פספסו אותו ונכשלו בחינוכו, כיון שפירות החינוך ניכרים דווקא כשהילד יוצא החוצה והוא ברשות עצמו, ויכול לבחור לעשות מה שהוא רוצה.

אני יכול להעיד, שבכל המקרים של הורים שהשתמשו באיומים כדי לחנך, במקרה הטוב זה סיבך את הילדים רגשית וערער את ביטחונם בחיים, ובמקרה הפחות טוב, זה עורר בהם כעס ושנאה אדירה כלפי ההורים, ובסופו של דבר הם מרדו בכל המוסכמות ובכל מה שההורים סימלו.

רגע חושבים

הרב יעקב ישראל לוגאסי

למה יסורים?

בראותינו עצמנו מופלים לרעה, ממכות ה', לכן השליך מכות אלו גם על הגויים, וכמובן הכול בדין ובצדק לפי חוכמתו יתברך. שכן עיקר מטרתו של הבורא בבריאת עולמו הוא את עם ישראל שהמה תכלית הבריאה ובהם חפץ ה', לתקנם ולהנחילים עונגים לאין קץ.

כי רק אתכם ידעתי, הכוונה, אתם עיקר אצלי, אתם תכלית הבריאה, נשמותיכם נפוחות ממני - נשמה שנתת בי טהורה... אתה נפחתה בי, ולכן אתם חלק ממני - "קודשא בריך הוא וישראל אחד הוא" (זוה"ק), ולכן הייסורים והענשים מיועדים רק לכם ולא לאומות העולם.

עוד רואים אנו בייסורי ה' ועונשיו שאינם אלא ליישר ולא לאבד, הינה קודם שהענישם לישראל כמה אזהרות שלח להם על ידי נביאיו אליהו הנביא, ירמיהו ועוד, השכם והערב, שישבו בתשובה ולא יענישם, שכן אין ברצון ה' להעניש לברייתיו אלא על מנת לתקן, ולכן מעדיף הבורא שיהא זה בדרך תשובה ולא בדרך ייסורים, שכן אם אפשר לתקן המעוות בדרך תשובה וחרטה, לשם מה הייסורים אחר שכמו כן מטרתם לתקן המעוות, ולכן מזהירים קודם לכן על ידי שליחי הנביאים כדי שלא יענישם.

וכמו כן רואים אנו שלוקח הקדוש ברוך הוא לכפרה "כופר נפש", צדקה, שנאמר (דניאל ד, כד): וחטאך בצדקה פרק" בצדקה שנותן האדם בממונו מתכפר לו, וכי הקדוש ברוך הוא חפץ בממונו, והלוא נאמר: "לי הכסף ולי הזהב נאם ה'" (חגי ב, ח).

למאמרים נוספים של דניאל אליהו גרמן
בקרו באתר ישיבת אור דוד

מובא במדרש (בראשית רבה, פח, א):

לא היו ראויים להיות דוויים וסחופים (מוכים ומעונים) מצורעין ובעלי מומין אלא בישראל, ולמה יש כמותן באומות העולם כדי שלא יאמרו כמה מנוגעת אומה זו.

והוא פלא, עם ישראל, אהוביו של הבורא, וכנאמר (מלאכי א, ב-ג): "אהבתי אתכם אמר ה', ואמרתם במה אהבתנו הלוא-אח עשו ליעקב... ואוהב את-יעקב ואת-עשו שנאתי".

ועוד נאמר בתורה (דברים ז, ז) "לא מרובכם מכל העמים חשק ה' בכם כי אתם המעט מכל העמים, כי מאהבת ה' אתכם..."

ועוד נאמר (דברים יד, א): בנים אתם לה' אלוהיכם...

ובכן דווקא אנו אהובי ה', ראויים להיות מיוסרים יותר מכל אומות העולם? והתשובה, היא הנותנת, להיות שייסורי ה' המה לחינוך ולתיקון, לכן דווקא בנו, עמו ונחלתו, בחיריו וסגולתו - "כי יעקב בחר לו י-ה ישראל לסגולתו", חפץ ה' בתיקונו יותר מכל אומות העולם.

משל לאב שיש לו בן חכם ובן כסיל, את מי מעניש האב ליישרו ולנתבו בדרך הטובה? בודאי את החכם, כדי שינצל את חוכמתו, ישקיע ויעמול בחוכמה ויגיע להישגים, מה שאין כן בנו הכסיל, משחררו אביו שיעשה כרצונו אחר שבין כה אינו מצפה ממנו כמו שמצפה מבנו החכם.

ומה שיש כן באומות העולם מיוסרים, זהו רק מפני כבודן של ישראל שלא יאמרו, בעלי מומין, מצורעין וכיוצא יש רק בישראל.

חס הקדוש ברוך הוא על כבודו מאהבתו אותנו, וכדי שלא תיחלש דעתנו

רוצה לטעום טעמה של תורה?

הנך מוזמן לבוא וללמוד בישיבתנו הקדושה
בראשות

הרה"ג **דניאל זר שליט"א**

ביחד עם צוות נרחב של תלמידי חכמים ואברכים

התלמידים ומרוממים את בני הישיבה בתורה

ויראת שמים עם יחס אישי ומתוך הארת פנים

ארוחות ברמה גבוהה, חדרי מגורים נקיים ומחוזגים,

ציאה לטיולים ובריכות, מחנה קיץ ועוד.

☎ **03-5701212**

📍 **המכבים 108 בני ברק**

✉ **info@rabenu.com**

